

SPRAWOZDANIE Z REALIZACJI PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII DLA MIASTA KONINA ZA 2010 ROK

Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz uchwalonym przez Radę Miasta Konina Programem Przeciwdziałania Narkomanii dla miasta Konina na lata 2008 - 2010 (zwanym dalej Programem) ze środków uzyskanych z tytułu opłat za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w 2010 roku realizowano zadania zawarte w w/w Programie.

Celem głównym Programu było przeciwdziałanie rozszerzaniu się zjawiska narkomanii oraz problemom jej towarzyszącym. Cel ten realizowany był w trzech obszarach:

1. profilaktyka,
2. leczenie, rehabilitacja, reintegracja i ograniczanie szkód zdrowotnych osób uzależnionych,
3. epidemiologia, monitoring, ewaluacja.

Czwarty obszar dotyczący ograniczenia podaży realizowany był przez policję.

Jako cele operacyjne Programu przyjęto:

1. zmniejszenie tempa wzrostu rozpowszechniania używania narkotyków,
2. ograniczanie szkód zdrowotnych osób uzależnionych,
3. rozwój usług terapeutycznych dla osób uzależnionych i członków ich rodzin,
4. ograniczenie zakażeń HIV, HCV i innych chorób związanych z używaniem narkotyków.

Powyższe cele realizowane były poprzez:

I. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem:

1. Kontynuowano realizację zadania publicznego pod nazwą „Prowadzenie Punktu Konsultacyjnego dla osób i rodzin dotkniętych problemem narkotykowym”. Zadanie było realizowane przez Stowarzyszenie MONAR. W ramach zadania prowadzono poradnictwo i terapię dla osób uzależnionych od narkotyków i eksperymentujących z nimi oraz poradnictwo i terapię dla rodzin tych osób. Udzielono ogółem 260 świadczeń. Z pomocy terapeutycznej korzystało 65 osób, z tej liczby 25 to osoby z problemem narkotykowym. Częściej do Punktu zgłaszali się rodzice i opiekunowie dzieci i młodzieży używającej narkotyków. Spośród osób z problemem narkotykowym przeważająca liczba klientów to ludzie młodzi pomiędzy 17 a 25 rokiem życia. Większość z nich używała kilku środków psychoaktywnych (marihuany, amfetaminy, alkoholu) równocześnie. Trzy osoby skierowano do stacjonarnych placówek terapii uzależnienia, pracownicy Punktu utrzymują z tymi osobami stały kontakt (co daje szansę na wsparcie i kontynuowanie pracy nad zdrowieniem z uzależnienia także po odbytej terapii stacjonarnej).

Przy Punkcie Konsultacyjnym funkcjonuje hostel dla osób po ukończonym leczeniu stacjonarnym, z pomocy w ramach programu postrehabilitacyjnego skorzystało w 2010 roku 15 osób. W tym programie zrealizowano 72 godziny grupy wsparcia, 48 godzin interwencji kryzysowej i 96 godzin grupy pracy nad rozwojem osobistym.

Dzięki realizacji tego zadania 25 osób podjęło pracę nad zatrzymaniem rozwoju uzależnienia, zaś kolejne osoby uczyły się powrotu do takiego sposobu funkcjonowania by był on społecznie akceptowany.

W działania motywujące młodych ludzi do terapii często angażują się kuratorzy sądowi, policjanci, wychowawcy i pedagodzy szkolni – w 2010 roku 25 osób z tych kręgów zawodowych korzystało z poradnictwa MONAR.

2. Miasto Konin współpracowało z trzema poradniami leczenia uzależnień oraz z oddziałem leczenia uzależnień (finansowanymi z Narodowego Funduszu Zdrowia). Każda z w/w placówek kieruje swoją ofertę także do osób uzależnionych od narkotyków. Do Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych coraz częściej napływają wnioski o leczenie osób, które poza alkoholem używają narkotyków. Osoby, które udaje się zmotywować do leczenia Komisja kieruje do placówki terapeutycznej a następnie monitoruje przebieg leczenia. W 2010 roku cztery młode osoby uzależnione od alkoholu i narkotyków, w wyniku tych działań, podjęły terapię.
Dane statystyczne uzyskiwane z placówek terapeutycznych są pomocne w monitorowaniu problemów narkomanii na terenie miasta Konina.
3. W Wydziale Kultury, Sportu i Spraw Społecznych znajduje się, na bieżąco aktualizowany, adresowy spis placówek terapii uzależnienia dla narkomanów z terenu całego kraju. Jest on udostępniany wszystkim zainteresowanym – osobom uzależnionym, ich rodzinom, kuratorom sądowym, pedagogom szkolnym, pracownikom pomocy społecznej.

II. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii pomocy psychospołecznej i prawnej:

1. Jak wyżej wspomniano, w ramach realizacji zadania publicznego „Prowadzenie Punktu Konsultacyjnego dla osób i rodzin dotkniętych problemem narkotykowym” prowadzone jest poradnictwo dla bliskich osób używających narkotyków. Najczęściej są to rodzice, opiekunowie. Zwykle zgłaszając się po pomoc są skoncentrowani głównie na poszukiwaniu pomocy dla swoich dzieci. Jeśli pozostają w kontakcie terapeutycznym często dowiadują się, że sami potrzebują pomocy, pracy nad sobą, nad zmianą postaw wychowawczych, relacjami rodzinnymi, itd. W 2010 roku z pomocy Punktu korzystało 40 rodziców (opiekunów). Uzyskiwali oni wsparcie psychiczne, uczyli się jak podejmować interwencję kryzysową (czyli jak rodzina może motywować do leczenia), jak być konsekwentnym w wychowaniu, jak ważne jest jasne określanie granic, stawianie wymagań.
2. Kontynuowano współpracę z poradniami leczenia uzależnień, które prowadzą poradnictwo i terapię dla rodziców dzieci i młodzieży z problemem narkotykowym. W czasie posiedzeń zespołu motywującego Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych rodziny osób uzależnionych były wstępnie edukowane nt. współuzależnienia, otrzymywały pełną informację o możliwościach pomocy terapeutycznej, prawnej i innej na terenie Konina, były motywowane do podjęcia terapii własnej (nierzadko w czasie posiedzenia Komisji ustalano telefonicznie terminy pierwszych spotkań w placówkach zarówno dla osób uzależnionych, jak i dla rodzin).
3. W ramach Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych finansowane były zadania z zakresu interwencji kryzysowej, których realizatorami była Sekcja Poradnictwa Rodzinnego i Interwencji Kryzysowej Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie oraz Towarzystwo Inicjatyw Obywatelskich w Koninie. Ponieważ realizatorzy ci udzielają pomocy wszystkim osobom i rodzinom w kryzysowej sytuacji – z interdyscyplinarnego poradnictwa korzystać mogły także rodziny z problemem narkotykowym (w obydwu tych placówkach największe zapotrzebowanie jest na poradnictwo prawne).

III. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych.

Większość zadań z tego obszaru była realizowana i finansowana w ramach Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych (zgodnie z art. 4¹ ust.1, pkt 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi). Programy profilaktyczne realizowane w szkołach, placówkach opiekuńczo – wychowawczych oraz

w ramach zajęć sportowo – rekreacyjnych dotyczyły zwykle nie tylko alkoholu, lecz wszystkich substancji psychoaktywnych, uczyły różnorodnych umiejętności życiowych, psychologicznych i społecznych.

1. Promowano zdrowy styl życia i aktywne formy spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież – m.in. poprzez realizację zadania „Prowadzenie zajęć rekreacyjno – sportowych z programem profilaktycznym” tzw. Osiedlowe Szkółki Sportowe. Na dziewięciu obiektach sportowych, na terenie całego miasta, w okresie od 6 kwietnia do 30 października, wykwalifikowani specjaliści (trenerzy i instruktorzy sportu, instruktorzy rekreacji, nauczyciele w – f oraz psycholog i pedagog) prowadzili zajęcia dla wszystkich chętnych, młodych ludzi w wieku od 7 do 19 lat. Zajęcia rekreacyjno – sportowe odbywały się 3 razy w tygodniu, regularnie uczestniczyło w nich 469 osób. Zajęcia profilaktyczne dopasowane były do specyfiki miejsca gdzie się odbywały i prowadzone były głównie metodami „pedagogiki zabawy” i „pedagogiki ulicy”. Często indywidualizowano pracę w wyniku zaistniałych sytuacji – pracowano nad bieżącymi problemami uczestników. Zrealizowano 137 godzin zajęć profilaktycznych. Pracowano nad różnymi problemami uczestników np. nad nieumiejętnością rozwiązywania konfliktów, zachowaniami agresywnymi, problemami z substancjami uzależniającymi, wyborem drogi życiowej, problemami domowymi. Ewaluacja programu (prowadzona za pomocą obserwacji zachowań i rozmów kierowanych) wskazywała, że uczestnicy zajęć poznali realne konsekwencje zażywania środków psychoaktywnych, zasady asertywnego odmawiania i wyrażania własnego zdania, nauczyli się lepszego radzenia ze złością i agresją, konstruktywnej komunikacji z innymi ludźmi, wyrażania emocji w sposób społecznie akceptowany, lepiej poznali własną wartość i wartość drugiego człowieka. Nabyta wiedza wymaga jednak dalszego pogłębiania i utrwalania, a nabyte umiejętności – dalszego ćwiczenia i doskonalenia. Zajęcia Osiedlowych Szkółek Sportowych zabezpieczyły możliwość spędzania czasu wolnego w bezpiecznych warunkach, integrowały dzieci i młodzież zamieszkującą poszczególne osiedla. Ulokowanie szkółek w pobliżu miejsca zamieszkania umożliwiło swobodny dostęp do udziału w zajęciach wszystkich chętnych, eliminując ograniczenia wynikające z konieczności korzystania z jakiegokolwiek transportu i ponoszenia kosztów z tego tytułu. Jak wiadomo, rozwój pasji, zainteresowań jest jednym z czynników chroniących przed uzależnieniami – Osiedlowe Szkółki Sportowe przyczyniły się do zainteresowania sportem także tej grupy dzieci i młodzieży, która dotąd nie korzystała z takich alternatywnych form spędzania czasu wolnego (przyjmowano wszystkich chętnych, niezależnie od ich talentów i umiejętności sportowych). Realizatorem zadania był Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji, który w ramach pracy pedagogicznej nawiązał współpracę m.in. z MONAR i Szkolnym Ośrodkiem Kariery.

Osiedlowe Szkółki Sportowe MOSiR funkcjonowały w następujących punktach:

- Wilków – boisko osiedlowe MOSiR,
- Chorzeń – boisko osiedlowe MOSiR,
- Niesłusz – boisko osiedlowe MOSiR,
- Zatorze – boisko sportowe Szkoły Podstawowej nr 12,
- Os. Sikorskiego – boisko sportowe Szkoły Podstawowej nr 15,
- II Osiedle – boisko sportowe Gimnazjum nr 6,
- III Osiedle – boisko sportowe Zespołu Szkół im Kopernika,
- Va Osiedle – Zakole – boisko sportowe Gimnazjum nr 7,
- Goślawice – boisko sportowe Szkoły Podstawowej nr 10.

Podstawą przyjęcia do szkółek była zgoda rodziców lub opiekunów prawnych. Część rodziców uczestniczyła w życiu szkółek, Rada Rodziców była organem wspierającym i doradczym.

Na realizację w/w zadania przeznaczono kwotę 95.000 zł.

2. Kwotą 19.711,23 zł dofinansowano realizację profesjonalnych programów profilaktycznych w dziewięciu konińskich szkołach. I tak:

- w Szkole Podstawowej nr 9 – programy „Uzależnieniom mówimy nie”, „Razem ciekawiej”, „Stop cyberprzemocy”,
- w Szkole Podstawowej nr 10 - programy „III Elementarz czyli program siedmiu kroków”, „Spójrz inaczej na agresję”,
- w Szkole Podstawowej nr 15 – „Poprzez kulturę i sport do życia bez uzależnień”,
- w Szkole Podstawowej nr 11 – program profilaktyczny dla dzieci z rodzin dysfunkcyjnych,
- w Szkole Podstawowej nr 5 - program profilaktyki uzależnień,
- w Szkole Podstawowej nr 3 – „Tato, mamó – chodź bawić się ze mną”,
- w Szkole Podstawowej nr 1 – „Debata”, „Spójrz inaczej na agresję”, „Porozmawiajmy o agresji”, „Saper – jak rozminować agresję”,
- w I Liceum – program „Życie nie po to jest by brać”,
- w Zespole Szkół Budowlanych – „Szkółka bez zagrożeń”.

Warto dodać, że programy przeciwdziałania agresji (czyli uczenie konstruktywnego radzenia sobie ze złością) są istotnym elementem profilaktyki uzależnień. Generalnie w programach korzystano z różnych form i metod pracy, dostarczano wiedzę ale też trenowano umiejętności. Ogółem programami profilaktycznymi objęto w szkołach 1945 dzieci i młodzieży, 250 rodziców lub opiekunów oraz 54 nauczycieli. Dzieci i młodzież uczestniczące w programach uczyły się jak żyć zdrowo, bez uzależnień, agresji i przemocy, kształtowały swoje umiejętności: dokonywania odpowiednich wyborów i rozwiązywania problemów, zachowań asertywnych, słuchania i rozumienia innych, konstruktywnego wyrażania uczuć i radzenia sobie z uczuciami przykrymi zwłaszcza złością, podnosiły własną samoocenę, uczyły się poszanowania praw innych osób. Uczestnictwo w programach podnosiło też poziom wiedzy nt. konsekwencji zażywania substancji psychoaktywnych oraz nt. przyczyn i mechanizmów uzależnień.

Ewaluację programów prowadzono przy użyciu:

- anonimowych ankiet,
 - rozmów kierowanych z wychowawcami i/lub rodzicami,
 - obserwacji zachowań dzieci w klasie i szkole.
3. We wszystkich placówkach wsparcia dziennego (świetlicach środowiskowych, świetlicach socjoterapeutycznych, środowiskowych ogniskach wychowawczych) na terenie Konina realizowane są programy profilaktyczne np. „III Elementarz czyli program siedmiu kroków”, „Dziękuję nie spróbuję”, „Starszy brat, starsza siostra”, „Spójrz inaczej na agresję”, itp.
 4. W październiku 2010 roku Miasto Konin zorganizowało szkolenie dla 20 – osobowej grupy pedagogów szkolnych i nauczycieli szkół ponadgimnazjalnych przygotowujące do realizacji programu „Mój świadomy wybór”. Od listopada 2010 i nadal program ten jest realizowany z młodzieżą i rodzicami w w/w szkołach. Jedną z uczestniczek szkolenia realizuje program także ze studentami Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koninie. „Mój świadomy wybór” ma na celu przygotowanie młodych osób - przyszłych matek, przyszłych ojców do świadomego, odpowiedzialnego rodzicielstwa a skupia się głównie na obszarze związanym z używaniem substancji psychoaktywnych przez dziewczęta oraz kobiety w ciąży. Na organizację szkolenia wydatkowano kwotę 700 zł (projekt był współfinansowany przez Samorząd Województwa Wielkopolskiego).
 5. Współorganizowano lokalne imprezy promujące zdrowy styl życia (festyny z okazji Dnia Dziecka, turniej Środowiskowych Ognisk Wychowawczych, olimpiadę wiedzy o środkach psychoaktywnych).
 6. Na stronach www.konin.pl, www.mosirkonin.pl oraz w lokalnych mediach informowano o przedsięwzięciach związanych z realizacją zadań profilaktycznych.
 7. Kwotą 2.440 zł dofinansowano realizację w lokalnym radio audycji nt. przeciwdziałania uzależnieniom „Małe portrety ludzkich spraw”.
 8. Wychodząc z założenia, że skuteczność wychowania w znacznym stopniu zależy od osoby wychowującego wiosną i jesienią 2010 roku dofinansowano kwotą 12.000 zł

realizację programu „Szkoła dla Rodziców i Wychowawców”. Program był realizowany przez Miejski Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli, na terenie placówek oświatowych, z czterema 15 – osobowymi grupami rodziców dzieci w różnym wieku (od przedszkola po gimnazjum). Dla każdej grupy był to cykl zajęć warsztatowych trwający 10 tygodni (jeden raz w tygodniu zajęcia 4 – godzinne), prowadzonych przez dwie osoby (psychologa i pedagoga). Ewaluacja programu wskazuje na następujące korzyści:

- zmiany w deklarowanych postawach wychowawczych dotyczyły: stosowania kar cielesnych, budowania podmiotowej relacji z dzieckiem (respektowanie autonomii), autorytetu, odpowiedzialności za dziecko, akceptowania uczuć dziecka,
- udział w zajęciach miał wpływ na relacje z dziećmi w zakresie rozumienia zachowań i postaw dzieci, komunikacji, rozwiązywania konfliktów i problemów.

Warsztaty w ewaluacji uzyskały bardzo wysoką ocenę uczestników, ocenili oni program jako bardzo osadzony w realiach, dający narzędzia do radzenia sobie w trudnych, konfliktowych sytuacjach. Co ważne do uczestnictwa w warsztatach zgłasza się coraz więcej ojców, były też rodzicielskie pary.

Zadania specyficzne dla profilaktyki narkomanii realizowali pracownicy Punktu Konsultacyjnego MONAR:

1. W ramach profilaktyki pierwszorzędowej współpracowano z Liderami Młodzieżowymi z Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Koninie (Liderów wyszkolono do prowadzenia profilaktyki rówieśniczej w poprzednich latach).
2. Pracownicy Punktu przeprowadzili w 2010 roku wiele spotkań nt. profilaktyki narkomanii oraz HIV/AIDS z uczniami szkół podstawowych, ponadpodstawowych oraz studentami Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej. Liczba odbiorców: 949 osób. Uczestnicy spotkań poznali negatywne konsekwencje zażywania substancji psychoaktywnych (w tym dopalaczy). W kilku szkołach pracownicy MONAR przeprowadzili wywiady profilaktyczne dla rodziców pod tytułem „Kochaj mądrze, ufaj rozsądnie. Szukaj porozumienia ze swoim dzieckiem”. Tematyka wywiadów: powody sięgania przez dzieci i młodzież po narkotyki, bariery w porozumiewaniu się ze swoim dzieckiem oraz zasady dobrego komunikowania się z dzieckiem. Głównym celem wywiadów profilaktycznych była ochrona młodych ludzi przed szkodami spowodowanymi przyjmowaniem używek, nawiązanie współpracy z rodzicami i podjęcie wspólnych działań.

W 2010 roku przeprowadzono też 2 szkolenia dla kuratorów sądowych nt. systemu pomocy osobom uzależnionym i profilu osoby uzależnionej. Punkt Konsultacyjny współpracuje blisko z pedagogami i psychologami szkolnymi zarówno w zakresie pomocy konkretnym uczniom, jak i w zakresie edukacji nt. sygnałów wskazujących na odurzanie się, wyglądu i działania poszczególnych substancji psychoaktywnych.

Należy dodać, że działania na rzecz profilaktyki HIV/AIDS, wirusowego zapalenia wątroby oraz innych chorób związanych z używaniem narkotyków, poza Monarem i Powiatową Stacją Sanitarno – Epidemiologiczną, prowadzą w szkołach ponadpodstawowych wszyscy realizatorzy programów profilaktycznych.

3. Od 2010 roku MONAR prowadzi 2 grupy socjoterapeutyczne – jedną dla młodzieży z Pogotowia Opiekuńczego (początek zajęć w październiku), drugą dla uczniów OHP (początek zajęć w grudniu).
4. MONAR współpracował z lokalnymi mediami (radio „Planeta”, „Przegląd Koniński”) udzielając wywiadów nt. profilaktyki i terapii narkomanii.
5. W lutym i kwietniu 2010 r. przeprowadzono na terenie Konina akcję pod hasłem „Stop narkotekom”. W ramach akcji rozkolportowano ok. 450 ulotek (w działaniach kwietniowych uczestniczyli studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej).

W lipcu ponownie przeprowadzono akcję profilaktyczną pt. „Blżej siebie – dalej od narkotyków”, w tych działaniach również pomagali wolontariusze z PWSZ, wśród mieszkańców Konina rozkolportowano ok. 500 ulotek.

6. Z okazji Światowego Dnia Walki z AIDS w dniu 1 grudnia 2010r. pracownicy Punktu, wspólnie z Konińskim Domem Kultury, Społecznością Terapeutyczną Ośrodka NZOZ Monar w Nowolipsku, konińskimi szkołami i PWSZ zorganizowali na Placu Wolności happening, w którym udział wzięli nauczyciele i pedagodzy ze swoimi uczniami. Niestety silny mróz w tym dniu znacznie ograniczył zasięg akcji. Niezwykle cenną rzeczą jest, że w działania dot. profilaktyki narkomanii i HIV/AIDS angażują się w Koninie także środowiska zawodowo zajmujące się inną tematyką (np. Centrum Kultury i Sztuki w Koninie włączyło się w akcję wystawą fotografii pt. „Rodzina”).
7. W Punkcie Konsultacyjnym MONAR prowadzony był telefon zaufania, w 2010 roku udzielono ok. 100 porad telefonicznych.

IV. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii:

1. Samorząd Miasta Konina stara się współpracować ze wszystkimi organizacjami, instytucjami i osobami fizycznymi, które w jakikolwiek sposób przyczyniają się do rozwiązywania problemów narkomanii.
2. Kwotą 85.000 zł wsparto realizację zadania publicznego „Prowadzenie Punktu Konsultacyjnego dla osób i rodzin dotkniętych problemem narkotykowym” – Stowarzyszenie MONAR.
3. Współpracowano z Komendą Miejską Policji (szczególnie z Wydziałem Prewencji), która realizuje działania profilaktyczne, przeciwdziała rozprowadzaniu narkotyków, monitoruje miejsca szczególnie narażone na działalność dealerów narkotykowych. Kwotą 1.000,01 zł dofinansowano (ze środków na przeciwdziałanie alkoholizmowi) realizowany przez KMP Wielkopolski Program Prewencyjny „Bezpieczna Szkoła”.
Za 1.993,48 zł zakupiono dla KMP testy do badania obecności narkotyków w zabezpieczonym materiale dowodowym.
4. Kwotą 2.100 zł dofinansowano specjalistyczne szkolenie terapii uzależnienia od narkotyków „NARKO – STU” osobie, która jest twórcą i liderem samopomocowej grupy Narkomanów Anonimowych w Koninie i od wielu lat pomaga narkomanom i alkoholikom w zdrowieniu z uzależnienia, w ramach ruchów abstynenckich.

V. Pomoc społeczna osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego:

Działania z tego obszaru realizował Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie. W 2010 roku z różnych form pomocy korzystało 16 rodzin z problemem narkotykowym. Bardzo istotną częścią pomocy w przypadku tych osób była praca socjalna i kontrakty socjalne. Plany pomocy ustalane z klientami i potem monitorowane pozwalały udzielać takiej pomocy, która wymagała aktywnego włączania się w przezwyciężanie trudnej sytuacji. Do Klubu Integracji Społecznej MOPR w 2010 roku nie zgłosiła się żadna osoba z problemem narkotykowym.

Dane epidemiologiczne z terenu miasta Konina prezentowane są każdorazowo w części diagnostycznej Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

Ogółem na realizację Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla miasta Konina wydatkowano w 2010 roku kwotę 90.993,48 zł (z rozdziału 85153 – przeciwdziałanie narkomanii).